

A tűzifa

Írta: Administrator

2013. március 21. csütörtök, 16:56 - Módosítás: 2013. március 21. csütörtök, 18:37

A fa mint tüzelőanyag:

Az erdőszetben a megtermesztett faanyag vágáslap alatti és vágáslap feletti részét különböztetik meg.

A vágáslap alatti rész a tuskó és gyökérzet, amely a klasszikus erdőgazdálkodás során vagy a sarjztatásban hasznosul,

vagy évek során lebomlik, de mennyiségével nem számolnak, hiszen kiszedése igen energiaigényes,

és előkészítése az energiatermeléshez szakmai, technológiai szempontból komplikált feladat, valamint igen költséges tevékenység.

Egy esetben számolhatunk a tuskók felhasználásával, ha a korábbi állomány végvágása utáni felújítás teljes talajelőkészítéssel,

vagy teljes talajelőkészítéssel és fafajcserével történik. Ekkor ugyanis a tuskókiemeléssel jelentős mennyiségű faanyaghoz

juthatunk, melynek költségei az erdőfelújítást terhelik. A föld feletti farész a teljes fa, melyből jelenleg

- ipari felhasználásra szánt választékokat és
- tűzifát

termelnek, miközben a vékony gally, a kéreg, valamint a felkészítés során keletkező eseléseket apadékként számolják el.

Az eddigiekből következik, hogy az erdőgazdálkodásban és a fafeldolgozásban tulajdonképpen hulladékok nincsenek,

csak olyan farészek, melyek az adott időszakban gazdaságosan nem gyűjthetők össze, illetve nincs gazdaságos felhasználási

lehetőségük.

A fatermés a különböző termőhelyi osztályokban eltér:

- a jó termőképességű erdők átlagosan 370 m³/ha,
- a közepes termőképességűek 235 m³/ha,
- a gyenge termőképességűek 120 m³/ha élőfakészlettel vehetők számításba. A magyar állományszerkezetet figyelembe véve az erdők éves hozama átlagosan 5 m³/ha/év értékre tehető.

A fabázisú energiahordozók a felhasználónál

- hagyományos tűzifa,
- darabolt és hasított kandallófa,
- faapríték,
- fabrikett és

A tűzifa

Írta: Administrator

2013. március 21. csütörtök, 16:56 - Módosítás: 2013. március 21. csütörtök, 18:37

- **fapellet formájában jelenhetnek meg (1. ábra).**